



Az ájtatos keresztény, a lelkes statusférfi, a csüggedetlen hon-szolga, a leereszkedő nyájasságu nagyur, a fáradhatlan családő, a gondosan szerető atya, férj és rokon, nagyméltóságu branyieskai L. B. JÓSIKA JÁNOS cs. k. kamarás, valóság. bel. titk. tanácsos, Leopold' jeles rendje' nagykeresztes vitéze, az erd. k. kormányshék' nyugalmazott elnöke és a közelebbi országgyűlésre ő felsége által kinevezve volt teljes hatalmu biztos ur, élte' 66-dik — a szeretett hazának és fejedele-mnek szentelt hív szolgálata' 49-ik évében — hosszash ideig tartott be-tegeskedés' következtében f. hó' 16-án estveli 7 órakor a keresztény szentségek' fölvétele után meghalálozott.

A nagy férfihoz méltó lelkes neje, csillagkeresztes és császárné ő felsége' palotáshölgye, szül. keresztiszei CSÁKY ROZÁLIA grófné, valamint köztiszteletben álló gyermekei, cs. k. kamarás és sz. István' jeles rendének keresztese, udvari referendár b. JÓSIKA SÁMUEL, cs. k. kamarás és erdélyi főkormányshéki tanácsos b. JÓSIKA LAJOS sze-retett nejével, csillagkeresztes hölgy hallerkeői HALLER FRANCISKA grófnéval és egyetlen kisedével, cs. k. kamarás és főörmester szép-laki Petrichovich HORVÁTH JÁNOS, a néhai báró' korán elhunyt elle-lejthetlen idősbik leányának JOSEPHINÉnek özvegy férje és két árvája, továbbá ANTONIA báróné cs. k. kamarás és főkorm. tanácsos L. B.

BORNEMISZA JÁNOS ur' hitvese és családja, végre székelyhuszár százados branyicskai JÓSIKA JÁNOS báró ur' siratják benne a hű férjet, szerető atyát, nagyatyát és gyöngédségteli ipát.

Magunk, kiket tisztelet, hála és vérrokonság egyaránt kapcsol a nagy elhunythoz, mit irhatnánk egyebet dicsőítésére, mint magasztalót és dicsőítőt? A helyett egy erdélyi lapnak idézzük sorait, mely midőn egy statusférfiről magasztalva szól — mint a haladási szellem' egyik legkimondottabb organuma — egyszersmind leghitelesb, legrészrehajlatlanabb bíról tekintethetik.

Erdély egyik legnagyobb halottját temeti örök nyughelyére — mond az Erdélyi Híradó' 40-d. száma —. Kétünő lélektehetség, ritka tetterő, rendkívüli munkásság, a kor, melyben élt s annyi viszonyok egyestülének az elhunytat azon kevesek' sorába emelni, kik fölött, mert teitek szétágazó gyökér gyanánt füződnek saját nemzetük' történetébe, nem kora itél elfogulatlanul. Magasztalás és támadás kísérte magas állású férfiak' életpályáját mindenkoron, és pedig azon hatás' mértékében, a mint korukra befolytak. És ha elmondanók, mikép az első kísérő fényes pályáján, de találkozott az utósóval is, csak azt fejeznők ki, hogy jelleme fölül volt a mindennapiságon. Kiemelkedék az elhunyt polgártársai' sorából s nevét átadá a történelemnek, mely bizonyára nem feledendi a helyes szempontot, midőn azon férfiu' jelleméről ítélend, kinek rendeltetése volt egy nemzet' ébredése' első szakában vezetni a kormányzást. Végre hanyatló erejének nyugalmat keresett. Fejedelmi kegy azonban élte' alkonyán is nehéz munkára hívá föl, és az ország, mely tanuja volt eljárásának, csak azt látta, mikép benne a test és nem a lélek hanyatlott; ki Erdély' utósó országgyűléseinek történeteivel ismeretes, ismeri a helyet, melyet a nemzet' méltánylásában kivívott magának. Befejezve az utósó országgyűlést, másodszor vonult vissza fényes állásáról, de ez egyszer — mint az országos rendektől bucsuzva elmondá — tartós, örök nyugalomra.



## LORD BYRON.

Beszély

GAALTÓL.

— Leányok! mit adtok ha valamit mondok? rohant unokahugai' szobájába az özvegy Támadyné.